

Pyreneeën 1998

Zaterdag 11 juli

Ik ben in de eerste klim en heb er wat moeite mee. Dit jaar ben ik voor het eerst op pad met een Bobkar achter m'n fiets en natuurlijk nieuwsgierig hoe dat gaat. M'n fiets is een omgebouwd cyclocrossframe. Daar heb ik al aardig wat kilometers op gereden dus daar ben ik geen bang voor. Die col is de Aritxulegi en 439 m hoog, maar wel af en toe 8a9%. Na een voorspoedige busreis kwam ik om half twaalf in Hendaye aan. Na een beetje dwalen ben ik nu in de omgeving van Oyarzun. De hele dag dreigt het naar regen en nu is het dan zo ver dus even regenjas aan en aan de afdaling beginnen. Via de NA400 over de San Anton naar Lesaka en Sare waar een camping is. Na 75km vind ik het welletjes en besluit hier de nacht door te brengen. In de avond een bezoek aan het dorp en wat gebruiken op het terras tegenover de kerk.

Zondag 12 juli

Om negen uur op de fiets na dat ik wat inkopen heb gedaan voor onderweg. Via Urdazubi ga ik naar de Puerto de Otxondo(N121) die aardig omhoog gaat. Wat opvalt, zijn de wielrenners die hier aan het trainen zijn. De cols worden wel steeds hoger. Ik ga nu over de Col d'Ispeguy van 690m richting St.Etienne-de Baigorry. Het is wel apart met die kar achter m'n fiets, de auto's blijven vaak achter mij rijden om te kijken hoe dat gaat. Het is mooi weer en een aardige temperatuur en een heerlijk zonnetje. Onderweg zoek ik een plek om de tent te drogen en te eten. Na de regen van gisteren, ook vaak door de dauw of condens, is de tent s`morgens vaak nat en dan laat ik die drogen door de zon en of de wind, terwijl ik m'n middagmaal in de openlucht gebruik. De klim gaat in het begin makkelijk maar later moet ik volgens het boek gemiddeld 5 a 6% over een kilometer overbruggen. De afdaling is schitterend met stukken van 8% en dat wil wel met zo'n ruim 20 kg achter de fiets. Wat hier opvalt, is het donkerrode schilderwerk van het hout wat zo mooi afsteekt tegen de witte gevels. Ik kan niet nalaten om een paar foto's te maken van die huizen en een van het postkantoor. Er is hier een schilderachtige Romeinse brug over de Nive des Aldudes. Om vier uur kom ik aan op de camping municipal in St-Jean-Pied- de-Port, waar ik nog een uurtje geniet van de zon. Na het eten breng ik een bezoek aan het oude gedeelte van de stad met smalle straatjes en oude huizen. Vanaf de vestigingsmuur kijk ik nog even naar het terras waar ik m'n biertje dronk. Langzaam maar zeker wordt het stiller want over enkele minuten begint de finale W.K. voetbal.

Maandag 13 juli

Vandaag is Sonja jarig. Om half acht kom ik m'n tent uit, het ziet er grauw en regenachtig uit. Richting St-Jean-le-Vieux ga ik naar Mendive en daar de D417 op waar ik de schrik van m'n leven kreeg door de klim die ik voor mij zag opdoemen. Tot nog toe beleef ik niet zo veel plezier aan deze dag want het blijft grijs en grauw en het uitzicht is ronduit slecht, soms maar 50 tot 75m. Na de regen komt, gelukkig, droog weer. Het is nu half een en ik heb 25km gefietst met een gemiddelde van 10km. Soms is het zo steil dat m'n voorwiel van de grond komt en dan moet ik gewoon van de fiets af en een stukje lopen, dat gebeurt mij niet zo gauw. De afdaling is een aparte ervaring, de weg is nat van de regen en de schapenstront is plat gereden door het verkeer en speglad. Het vereist de nodige stuurmanskunst en erg opletten om dat allemaal mis te rijden en niet uit te glijden. Maar zoals je merkt ben ik zonder kleerscheuren beneden gekomen. Door het geringe zicht van ongeveer 20 a 25m vergaat mij de lust om de combinatie van Klaas, fiets en kar te laten gaan en maak ik dankbaar gebruik van m'n remmen. Half twee en het is droog, nog steeds op de D147 en ik kijk wat rond in Aussurucq. M'n plan is een camping in Mauleon-Licharre waar ik m'n tent een nacht extra laat staan om een ronde in de omgeving te maken zonder bagage. Het is weer gaan regenen maar dat ben ik al gewend vandaag. Laat ik vooral niet vergeten om SONJA te bellen en haar alle geluk te wensen met haar verjaardag. Het is tien uur en ik ga de slaapzak in maar eerst heb ik een plan gemaakt voor morgen, een rondje van 100km.

Pyreneeën 1998

2

Dinsdag 14 juli

Ik vertrek via de D918, D149, D117 over de Col d`Aphanize, wat een schitterende afdaling, en Behoriequy naar Mendive. Bij Mendive ga ik de D18 op en over de Col-d`Haltza (782m), Col de Burdincurutcheta, (1135m) wat best een lastige is met een paar stukken van 10 en 11% gemiddeld over 4 km. iets verder is de afslag naar het hoogste punt van de dag, de Col Bagargui, ook al zo`n afdaling tot wel 12%. Vlak voor Larrau nog een verrassing van een km of twee met 7% omhoog, het blijft moeilijk om dan snel weer enige spanning op de spieren te krijgen, je slaat helemaal dood en komt zowat niet omhoog. Gelukkig kan ik op de D26 de benen even stil houden. In Tardets-Sorholus kijk ik nog wat rond en vervolg de D 918 waar het erg mooi is en op veel plaatsen, net als lang de D26, een riviertje langs de weg loopt. In de avond ga ik nog even naar boven op de citadel en maak een foto van Mauleon.

Woensdag 15 juli

Bij het vertrek in Mauleon maak ik nog gauw een foto van het riviertje achter de camping. Het is prachtig weer als ik om half tien op de fiets stap, natuurlijk heb ik eerst de nodige boodschappen gedaan voor onderweg. Via een schilderachtige weg, D 24, ga ik naar Barcus waar ik om kwart over elf aankom. Deze weg vervolg ik naar Oleron-Ste Marie waar ik mijzelf verwen met een heerlijke koffiестop. Tegenover het terras is een prachtige kerktoeren die een plaatje verdient, wat ik dan ook om kwart voor een maak. Hier neem ik het besluit om niet met bagage over de Col d`Aubisque en de Col de Tourmalet te gaan. Ik ga richting Lourdes en van daar beklim ik de Col de Soulor en de beide anderen van een kant die ik nog niet eerder gedaan heb. In Goes, aan de D 116, staat een bankje en daar heb ik heerlijk gegeten. Ver van huis maar de naam doet het tegendeel vermoeden. Van hier ga ik naar Escou, Herrere-de-Bas en volg ik de D 920 naar Arudy en dan bekijk ik het wel weer. Het enige plan wat ik deze vakantie heb is de tour de france kijken op de Col de Toumalet. Toch twijfel ik weer over de te volgen route, maar na een kleine rekensom, ik doe er dan een dag over om over twee cols te komen, besluit ik tot het oorspronkelijke plan. Die bergen ga ik over zonder bagage. Dan zoek ik een camping voor een paar dagen in de omgeving van Argelès-Gazost, zeker tot na de passage van de tour. Een kleine pauze in Louvie-Juzon en van hier de D 35 voor een camping in Lestelle Bètharram. Stralend weer vandaag en een tocht over voornamelijk vlakke wegen. In Lestelle, wat een druk bezocht pelgrimsoord is vanwege de kruisweg omhoog. Die heb ik hier, met m`n katholieke achtergrond, dan ook gedaan. 14 kapellen omhoog. Als je wat ouder bent en slecht ter been lijkt het mij een moeilijke kruisweg naar boven. Op het hoogste punt aan gekomen dacht ik eigenlijk maar aan een ding, staat m`n fiets nog achter de eerste kapel.

Donderdag 16 juli

Lekker op m`n gemak alles gedaan vanmorgen en pas om 10 uur op de fiets. Gisteren bij het doorlezen van de ANWB reisgids kreeg ik het idee dat ik wat gemist had. In Asson is namelijk een exotische tuin met 3000 verschillende soorten cactussen en dat lijkt mij wel leuk om een keer te zien. Ik terug naar die tuin, staat de poort open maar niemand achter de kassa dus loop ik gewoon door. Wat ben ik blij dat ik geen intree betaald heb. De cactussen stonden in veel te kleine potten, waar ze ook nog met een veel te droge kluit in staan te rammelen. Na 10 minuten sta ik weer buiten en vervolg m`n weg via de D 937. In St-Pé-de-Bigorre doe ik de noodzakelijke inkopen en drink, ook noodzakelijk, op een terras een heerlijke bak koffie. Dwaal nog even door het stadje en maak, voor mijzelf en het thuisfront, een paar foto`s. Verder naar Lourdes. In Peyrouse stap ik even van de fiets om de kerktoeren te vereeuwigen.

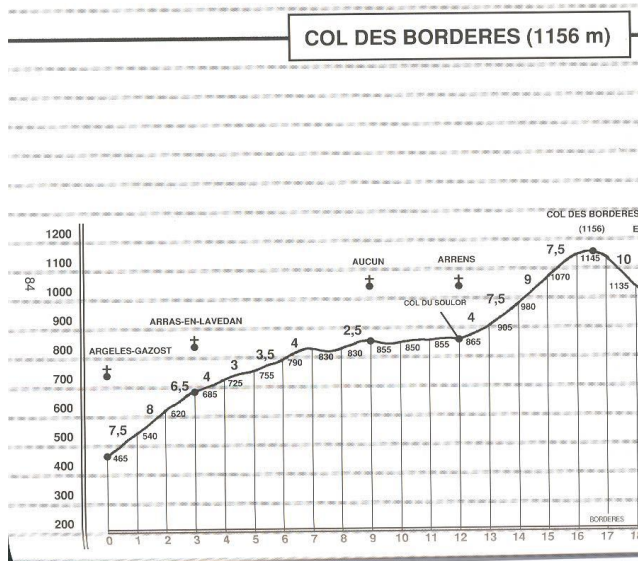
Pyreneeën 1998

In alle vakanties heb ik iets met kerktorens. Vaak kan je dan zien hoe laat of je in die plaats geweest ben. Het is altijd het centrum van de plaats en vaak het oudste gebouw.

Na nog en kleine rondgang door Lourdes ga ik verder. Ik kan mij namelijk slecht verenigen met alles wat daar plaats vindt, het lijkt mij te veel op uitbuiting van de zieke mensen inplaats van echt helpen. Dit is mijn persoonlijke mening en het is niet de bedoeling om een eventuele latere lezer hier mee te kwetsen. Even buiten Lourdes zoek ik een mooi plekje om te eten, het is tenslotte al twee uur. Het is in de buurt van Lugagnan en ik kijk naar de eeuwige sneeuw van de Pyreneeën.

Vrijdag 17 juli

De dag begint met een klein beetje bewolking maar binnen de kortste keer is het 't mooiste weer van de wereld. Ik heb een camping in Arcizans-Avant, een klein dorpje in de omgeving van Argelès-Gazost, met net buiten de camping een café met terras waar het s` avonds



gezellig zitten is. Ik besluit dan ook vrij snel om hier te blijven tot na de touretappe over de Tourmalet. Vandaag ga ik via de Col du Soulor naar de top van de Col d'Aubisque en, vanwege het schitterende weer, de zelfde weg weer terug. Onderweg besluit ik, waarom eigenlijk, om ook de Porte d'Arrens nog even mee te nemen. In de afdaling ook nog even de Col des Bordères, wat een paar gemene stukken zijn. De grootste kik krijg ik altijd van die schitterende afdalingen waarbij je de fiets en jezelf helemaal kan laten gaan. Dat machtige gevoel wat je hebt als je de bocht zo mooi kan ingaan en de ideale lijn volgen, dat gevoel is iets wat je niet op papier krijgt. Nog wat inkopen gedaan in Argelès-Gazost. Het gas is op en dat heb ik, echt, elke

dag nodig. Na een lekker biertje op het eerder genoemde terras ga ik de slaapzak in.

Zaterdag 18 juli

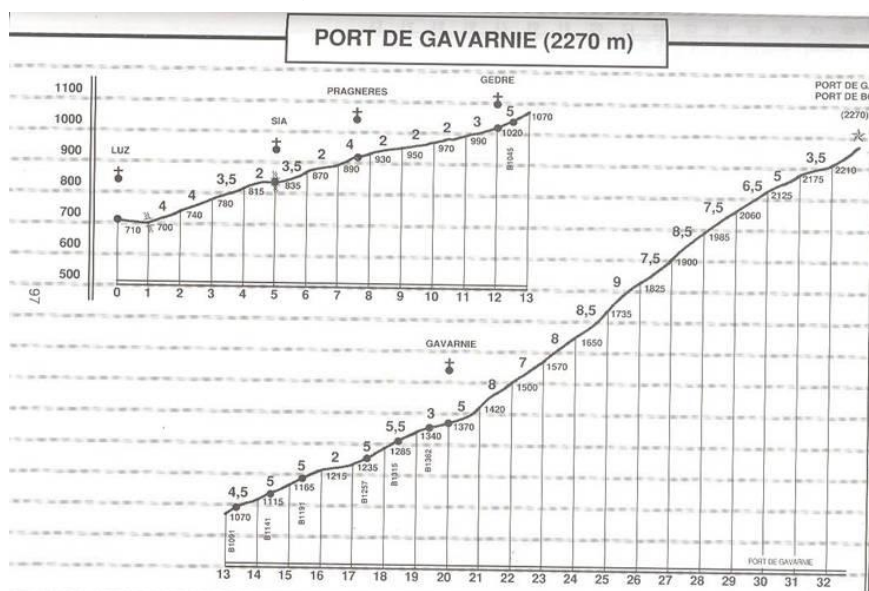
Een beetje zwerven, lijkt mij wel wat vandaag. Eerst ga ik naar Pont d'Espagne, waar de watervallen van Gave de Gaube en de Gave de Marcadeau bij elkaar komen. Het is een fascinerend gezicht als je dat neervallende water ziet. Op een terras genieten van dat natuur geweld bij het gebruik van een glas tonic. De fiets op slot en wat tussen de watervallen doorlopen en, natuurlijk, een foto gemaakt. Voor het eerst ben ik op pad met een vrijwel lege bobkar achter de fiets. Je voelt er haast niets van en is comfortabeler dan bagage op m'n rug of op de fiets. Pont d'Espagne is een doodlopende weg dus moet ik de zelfde weg terug. Even later zit ik net buiten Cauterets, op een mooie plek, heerlijk te eten. Helaas is de zon enige tijd geleden schuil gegaan achter wat sluierbewolking. Na het bestuderen van de kaart besluit ik om naar Hautacam te gaan, 1520 m hoog. Dus inpakken en wegwezen. Dat doet de benen wel zeer, 10% stijging over 1 km. Het is heet, erg heet, en daar bij komt dat ik in de hele klim wordt lastig gevallen door een paar vliegen die, lijkt het, mijn tempo omhoog goed kunnen volgen. Boven gekomen zit ik er een beetje doorheen en besluit ik om niet verder te gaan dan de top van de Col de Tramassel. Dit besluit komt ook omdat de lucht helemaal dicht trekt van de mist wat mij vooral in de afdaling niet zo prettig lijkt. Door de warmte, ik denk wel 30°, heb ik deze klim als erg zwaar ervaren.

Pyreneeën 1998

Zondag 19 juli

Aardige klim achter de rug, ik ben namelijk op de top van de Port de Boucharo wat, vanaf, Luz-St Sauveur, een klim is van 32 km en 2270 m hoog. Boven gekomen heb ik uit de wind, er staat hier veel wind, heerlijk genoten, van een meegenomen maaltijd en van het weidse uitzicht. De eeuwige sneeuw kan ik hier zowat aanraken en een waterval in de verte maakt, doordat de wind deze kant op komt, een overdonderend geluid. Ik werd hier verwelkomd door een paar Spanjaarden die mij in de klim voorbij gereden waren, met de duim omhoog en zoiets van goed zo. Ook vandaag ben ik namelijk weer met de kar op pad. Het laatste stuk naar boven moest ik soms lopen tussen de rotsblokken door, die waren nog niet opgeruimd waardoor de laatste parkeerplaats ook niet bereikbaar is. Ik wil wel lopen want als ik val dan stort ik zeker 300 m naar beneden. Soms zijn de doorgangen maar 50 cm breed en dan die diepte daarnaast, je zult naar beneden vallen.! De terugweg is, net als gisteren, weer hetzelfde als de heenweg, wat weer spectaculaire afdalingen, tot 9%, met zich mee brengt. Voor ik het wet ben ik weer in Luz-St Sauveur. Het was niet zo zwaar als gisteren want de temperatuur was wat aangenamer. Half vijf is het als ik op de camping arriveer. Na een overheerlijke maaltijd, zelf gekookt, en een heerlijke douche ga ik nog even naar dat leuke terras in het dorp.

Maandag 20 juli



Over deze dag heb ik niet zo veel te vertellen want ik kom niet verder dan het terras in het dorp en het terras in Argelès-Gazost. Daar heb ik een "alleraardigste" ontmoeting met een Nederlander op een terras in het centrum. Het gesprek komt natuurlijk op de tour de france die morgen naar de Tourmallet gaat. Fietsen dat de man kan daar zijn geen woorden voor, klimmen daar is geen voorbeeld van zo goed kan hij dat. Persoonlijk denk ik dat het van de warmte komt al dat

gezwets van die man. Als ik hem zo opserveer is z'n praat net als z'n lichaam, erg groot. Ik denk dat hij ruim 100 kilo weegt, dus vraag ik mij af hoe hij naar boven komt. Daar komen de biertjes van vandaag nog bij dus tel uit je winst. Ik zie je morgen op de fiets in de klim is z'n afscheidsgroet als ik het terras verlaat. We zullen zien morgen! . Het is erg warm vandaag, ik hoor hier op de camping zelfs temperaturen noemen van 36° en dat is nog al wat. Zelfs ik zit nu in de schaduw en dat wil wel wat zeggen over de temperatuur.

Dinsdag 21 juli

Om 6 uur uit de slaapzak, ik wil op tijd op de fiets. Helaas is het zwaar bewolkt en, volgens mij, nauwelijks 20°. Op het laatst neem ik nog een shirt mee met lange mouwen en, een ingeving, de fietshoes. Je begrijpt wel dat ik weer met de kar achter de fiets omhoog ga met al die spullen, ook nog wat eten, bij me. Om half 11 ben ik boven op de Tourmallet, door een haag van mensen heen. Het is vanaf het begin van de klim zeer druk met mensen die op allerlei manieren omhoog gaan. De

Pyreneeën 1998

laatste 10 km mag er geen auto meer door dus iedereen is lopend of in mindere mate op de fiets. Ik ga nog even door naar de top hoewel het daar ontzettend druk is. Nauwelijks ben ik 10 minuten boven en het trekt helemaal dicht vanwege de mist. Het zicht is soms niet meer dan 10 meter. Hier nog even kijken en opletten of ik de praatgrage man van gisteren tegen kom. Hier boven niet gezien. Ik ga wat naar beneden misschien is het zicht daar wat beter. Er is in de afdaling een hele Nederlandse enclave met vlaggen, spandoeken en reclame voor de RABO en de TVM ploeg. En hier zie ik de protser van gisteren. Op m'n vraag waar z'n fiets staat en de mededeling, van mijn kant, dat we samen afdalen, antwoordt hij, het weer is niet zo mooi dus ben ik gisteravond maar met de auto naar boven gegaan. Later blijkt dat hij een vaste klant is van de Nederlandse enclave. Dat is een groep mensen die zowat de hele tour volgen. Gelukkig is het zicht bij vlagen wat beter en zie ik wat van de reclame karavaan. Het is alleen erg koud en heb ik veel te weinig kleren bij me. Ik sterf het soms af van de kou en wikkel dan de fietsshoes om mij heen. Dat verlicht nog een beetje maar echt helpen doet het niet. Het wordt steeds drukker en ieder is in afwachting van het peloton. De berichten over een paar Nederlandse renners zijn gunstig, ze rijden voorin de groep. Vooral Bogaard zit goed voorin. Het duurt een eeuwige tijd, in deze kou, voor het peloton komt. Soms is het zicht iets beter en dan kan je wat verder naar beneden kijken. Daar komen de renners en dan is het ook zo gebeurd. Binnen enkele minuten, op een paar achterblijvers na, is de groep voorbij en gaat de massa naar beneden. Voor ik weg ga komt er een jonge man, er staan meer fietsers, vragen naar een kettingpons. Die heb ik bij me dus kan ik hem helpen, hij heeft een gebroken ketting. In de afdaling krijg ik zelf pech, het linker pedaal draait niet meer. Pedaal opengemaakt en de afstelling wat veranderd waardoor ik verder kan. Het is te hopen dat hij het de komende vier dagen uithoudt.

Woensdag 22 juli

Na een kleine week op de camping ben ik verheugd om weer te vertrekken, ik heb dit eigenlijk nog nooit op deze manier gedaan. Zeven uur is het als ik op de fiets zit en om 8 uur ben ik dan ook in Lourdes. Op deze manier zie ik de plaats ook eens als het iets rustiger is, wat een verademing. Dat geeft mij de gelegenheid om de omgeving eens met andere ogen te bekijken. Ik vervolg de weg via de D 940 naar Pontacq en de D 936 naar Bénéjacq. In Nay even zoeken naar het vervolg van de D 936 en dan naar Rébénacq. Op de kruising met de N 134 ga ik via de D 34 naar Lasseube. Het laatste stuk van de D 936 moet ik nog even flink in de beugel want dat gaat hier aardig omhoog. Boven gekomen neem ik het er even van en ga een flink halfuur aan de kant van de weg rusten en genieten van de omgeving. In de buurt van Monein, het is inmiddels kwartover een, gebruik ik ergens op een rustige plek m'n middagmaal. Het drogen van de tent en het luchten van de slaapzak zijn de gewoontes die daar bij horen. Half 3 en ik breek op en ga in Monein koffie drinken. Het is weer heet, volgens eigen waarneming denk wel ruim 30°. Het is een weg met nog een paar flinke klimmen, de D 2 naar Navarrenx. Van hier ga ik een stuk parallel aan de Gave d'Oloron over de D 27 naar Navarrenx en de camping. Het laatste stuk is een vlakke weg met vriendelijke dorpjes en daardoor heb ik een flinke afstand afgelegd van 140 km. De oplettende lezer zal wel opgemerkt hebben dat ik iets heb met kerktorens. Dat klopt ook. Het zijn vaak imposante gebouwen en als er een klok in de toren is kan je altijd zien op wat voor tijd je in die plaats was. Dat zijn dingen die ik wel aardig vind om later terug te zien. Hier op de camping veel Nederlanders en Belgen. Zowat allemaal watersporters hier aan de rivier. Zodoende is het een avond van veel praten en vertellen over de afgelopen dagen. De rivier is hier namelijk heel geschikt voor wildwatervaren laat ik mij hier vertellen. Het barst hier dan ook van de verhuur bedrijven van kano's.

Pyreneeën 1998

Donderdag 23 juli

Nog een paar dagen en dan is het weer afgelopen, zaterdagavond dan gaat de bus naar Amsterdam. Het pedaal doet het nog steeds al kraakt hij soms wel erg gevaarlijk. Via de drukke D 933 ga ik naar St-Palais. Het is 10 uur en ik maak een foto, ja juist, van de kerktoren maar helaas zonder klok. Ik neem hier een lange koffie pauze want ik heb niet zo veel zin om te fietsen. Dat zal wel komen door de vele kilometers van gisteren en ik ben niet zo ver meer van het eindpunt, Hendaye, af. Net buiten de stad heb ik al weer gezeten en wel langs de kant van de weg. Hier heb ik de fruit voorraad, die ik in St-Palais heb gekocht, meester gemaakt. Via de D 14 gaat het naar St-Esteben waar ik D 251, D245 neem naar Helette waar ik een pauze inlas voor een beetje doping, namelijk koffie. Daar de D 119 naar Louhossoa wat een schitterende omgeving is. In de D 119 zit nog een pracht van 'n afdaling. Klaas geniet met volle teugen. In Louhossoa zoek ik de D 349 en ga over de Pas de Roland, het is 2 uur en ik eet hier eerst wat, naar Cambo waar ik de nacht doorbreng. Eerst dacht ik er nog over om de Col de Méhatché even mee te nemen maar ik blijf een nacht extra op de camping in Cambo en ga dan morgen zonder bagage over deze Col waar een stuk in zit van 21% en dat is nog al wat met m'n spullen op de fiets.

Vrijdag 24 juli



Gat in de weg in afdaling

Kom ik de tent uit en heeft het geregend, dat is een onverwachte wending en iets wat ik niet verwachtte. Op het laatste moment besluit ik om de spatborden, heb ik bij de bagage, op de fiets te doen. In het begin nog een keer verkeerd gereden, hoe bestaat het, een doodlopende weg naar een restaurant. Hier heb ik heerlijk wat gedronken en de juiste weg gevraagd die mij, enigszins meewarig en hoofdschuddend, vriendelijk werd gewezen. Kwart voor 12 is het als ik op de top ben. Het weer valt erg tegen, ik heb ongeveer 1 ½ uur in de regen gereden en hier boven is alles

potdicht van de mist. Erg blij ben ik het laatste halve uur, het is droog, ik kan zonder regenjack fietsen want echt koud is het niet. Het ergste in de klim is wel het platgereden schapenstront wat, zodra ik op de pedalen ga staan, zo glad is dat ik op moet passen dat het achterwiel niet onder mij vandaan glijdt. Hier boven op de Col lopen nog al wat wilde paarden rond wat voor een Hollander als ik een vreemde gewaarwording is. Het ergste komt in de afdaling. Die gladde troep is dan helemaal erg, ik moet zo verschrikkelijk opletten, voor je het weet lig je op je plaat. Met al dat kijken en concentreren op de weg ontsnap ik nog net aan een andere ramp. Rij ik recht op een waterafvoerput af zie ik op het laatste moment dat daar een gedeelte van ontbreekt. Dat in een afdaling van 18%, ik geef het je te doen. De hele onderkant van de fiets onder de schapenstront. Wat een geluk dat ik de spatborden er op heb gedaan. Zonder die borden had de troep tot in m'n nek gezeten. Om half drie in Cambo koffie gedronken en inkopen gedaan. Er kwam een gesprek op gang met de ober in het café, hij vroeg of ik een Engelsman was, ik ben een Hollander was het antwoord. Hij schudde maar eens meewarig met z'n hoofd, keek en rook eens in mijn richting en dacht er het zijne van. De schapenstront zit dan ook net niet in m'n haren, maar de lucht draag ik wel overal met mij mee. In dit geval hoef je niet zo lang na te denken over een douche, dus snel

Pyreneeën 1998

7

naar de camping en onder de waterstraal. Lekker al die stinkende troep in de tas. Op de camping is het ook een afgrijselijke troep, de deuren van de doucheruimte zijn zo verrot dat er geen deur dicht kan. Ik sta hier onder de warme straal en de kinderen staan te gluren en te giechelen. Maar dat zal mij verder een zorg zijn, morgen ben ik weg. Voor ik de slaapzak in ga reken ik eerst af dan kan ik op tijd weg. 88 frank was de rekening, hij verscheurde de rekening en vroeg 80 frank, steekt hij zwart in z'n zak. Misschien heeft hij gelijk.

Zaterdag 25 juli

Dit is dus de laatste dag van deze Pyreneeëntocht. Vandaag naar Hendaye. Dit worden de laatste kilometers. Al snel kom ik tot de ontdekking dat ik verkeerd ga. De bedoeling is, niet de makkelijkste weg, over de Col de Pinodiéta Ik ben op weg naar Halsou en dat wil ik niet. Bij Larressore ga ik via de D 20 weer in de goede richting. Half tien is het als ik een foto maak op de top van dat colletje, 176 m, met een stuk, tussen km 7 en 8, van gemiddeld 7%. Via de D 20, D 305 ga ik naar Cherchebruit en Sare. Hier is een paardenmarkt en keuring waar ik een poosje blijf hangen en wat gebruiken. In Ascain loop ik nog even over de markt en kijk naar souvenirs, maar het zal wel zoals altijd uitdraaien op niets. Dat zijn dingen waar ik nooit een besluit over kan nemen. Vaak is het rommel en gaat het na een paar maanden, als je geluk hebt, naar zolder en anders de prullenbak in. Kwart voor twaalf is het en ik ben aan de haven van Ciboure en zowat aan het einde van de reis. Op een rustige plaats droog ik vast de tent en lucht de slaapzak. Het gaat niet zo snel want het is bewolkt en weinig wind. Er komt wel een strook blauwe lucht deze kant op maar dat gaat zeer langzaam. Als het spul droog is loop ik wat door de haven en maak een foto. Half 2 heb ik ingepakt en besluit om de zon op te zoeken. Volgens mijn waarneming moet de zon zo ongeveer in Hendaye wel schijnen. Dus op naar die plek. Na wat dwarrelen langs de kust was ik natuurlijk veel te vroeg op de camping vanwaar de bus vertrekt. Een geluk had ik, de zon is hier wel. Het enige voordeel is dat je daar allemaal gelijk gestemde treft waar je wat van de belevenissen van de afgelopen weken kan uitwisselen en vertellen.

Het was een geslaagde fiets vakantie met vrij veel mooi weer en veel meer foto's als in dit uitgewerkte dagboek. Het bijzondere van dit dagboek is dat het niet op



schrift stond maar opgenomen met een memorecorder. Dat is iets wat ik nooit meer doe. Op de vakantie is het makkelijk, maar de uitwerking is een ramp. Je moet de recorder wel 20 keer afluisteren voor het goed op papier staat.